

Ворожка О.В., здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Токарева К.С., к.ю.н., доцент

РЕФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ З УРАХУВАННЯМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ДОСВІДУ

У зв'язку з динамічними змінами в реформах соціального середовища в Україні існує потреба у висококваліфікованих управлінських кадрах. Влада на сьогоднішній день повинна працювати з чиновниками та посадовими особами місцевого самоврядування з високим рівнем професіоналізму та компетентності, здатних здійснювати реформи, проголошені в країні.

З цією метою національна система професійної підготовки, перепідготовки та подальшої освіти управлінських кадрів повинна ефективно функціонувати, що забезпечить їх подальшу професіоналізацію, дасть змогу набути необхідних знань, умінь та навичок. Необхідність підготовки управлінських кадрів підтверджується дослідженнями вчених, які зазначають - «...що проведення політичної, адміністративної та інших системних реформ у державі висуває якісно нові завдання з підготовки висококваліфікованих управлінських кадрів, адаптації змісту навчання до вимог сучасного вітчизняного та міжнародного політичного, економічного, гуманітарного, адміністративного розвитку; формування в державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування стратегічного мислення, національної самосвідомості, професіоналізму та відповідальності; актуалізації наукових досліджень з проблем державотворення» [1, с. 306-307].

За результатами глобального управління, Україна є порівняно низькою з точки зору конкурентоспроможності. Такі фактори, як зменшення адміністративного тягаря державного регулювання, підвищення якості адміністративних послуг, забезпечення законності та передбачуваності адміністративних заходів можуть покращити ситуацію в державі.

Правові основи державної служби за кордоном також дуже цікаві для нашої держави. На думку експертів, досвід регулювання державної служби, формування бюрократії як особливої групи людей, функціонування інших інститутів державної служби є підставою говорити про завершення правового регулювання державної служби в західних країнах. державна служба в Україні набагато нижча, ніж на заході.

Державною службою за кордоном вважається державний апарат, який на практиці виконує функції держави. У більшості європейських країн концепція державної служби базувалася на державній теорії, яка включала теорію Вільсона про розподіл влади та «раціональну бюрократію» Макса Вебера, що мала значний вплив на появу та функціонування постійної та професійної державної служби в США, Європі та за кордоном.

Звичайно, ефективність державного управління багато в чому залежить від діяльності управлінських кадрів, недооцінка роботи яких завжди приводила до негативних наслідків. Трансформаційні процеси в сучасному суспільстві створюють умови для появи зовсім іншого типу чиновника, найважливішою рисою якого має бути здатність швидко приймати рішення; гнучко адаптуватися до мінливих ситуацій та технологій виробництва; мистецтво; здатність до інновацій [2, с. 135].

У деяких країнах (США, Франція, Великобританія, Німеччина, Канада) є чіткі стандарти та механізми оцінки виконання функцій та повноважень державних структур, нові підходи до системи звітності та контролю за державним апаратом. Якщо раніше основна увага зосереджувалася на контролі над процесом роботи та управління державними коштами, зараз акцент робиться на моніторингу та оцінці результатів та наслідків рішень. Встановлення прямої залежності між обсягом, продуктивністю та якістю роботи посадових осіб та розмір винагороди за цю роботу в цих країнах підтримує стимули для кращого виконання своїх обов'язків та підвищення ефективності управлінська діяльність.

Головною метою реформи державної служби в Україні є управління діяльністю органів виконавчої влади при розробці та впровадженні нових правових засад, організаційних та процесуальних елементів системи державної служби та заходів щодо вдосконалення кадрового забезпечення державного управління, визначення конкретних заходів щодо подальшого реформування системи державної служби, їх виконавців та умов реалізації, зокрема з урахуванням здійснення дій, пов'язаних з наближення державної служби до стандартів, характерних для Європейського Союзу. Без створення правової, організаційної та фінансової бази державна кадрова політика не може розраховувати на успіх глибоких реформ, яку слід втілювати практично у всіх сферах життя українського суспільства.

Необхідно враховувати позитивний досвід реформ державного управління за кордоном, європейські інтеграційні прагнення нашої держави, перспективні напрямки удосконалення державного управління в Україні повинно бути таким: створення гнучкої, стабільної та ефективної системи державного управління; професіоналізація державної служби; впровадження принципів децентралізації системи державного управління,

послуг управління, корпоративізму та неокорпоратизму, стиль управління, який підтримуватиме підвищення продуктивності роботи державних установ та наближення держави до громадян.

Таким чином, Україна оголосила курс на європейську інтеграцію, що полягає у необхідності відповідності критеріям та вимогам до кандидатів у ЄС. Першим завданням є створення високопрофесійної державної служби як ключового елементу ефективної системи державного управління. А для цього потрібен досвід розвинених країн в обґрунтуванні параметрів моделі державної служби відповідно до вимоги сучасного етапу державотворення.

Література

1. Скрипнюк О.В. Нормотворча діяльність Президента України та її нормопроектне забезпечення. Київ: НАДУ, 2011. 344 с.

2. Кузнецова Ю.А. Повышение качества и эффективности бюджетных услуг: обобщение опыта зарубежных стран. URL: <http://www.anrb.ru/isei/cf2006/d897.htm>

УДК 341.824:338.47(043.2)

Гаглоєва М.В., здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Токарева К.С., к.ю.н., доцент

ПРАВО НА СВОБОДУ ТА ОСОБИСТУ НЕДОТОРКАННІСТЬ

Визнання людини, її прав і свобод головною соціальною цінністю суспільства – ознака демократичної та цивілізованої держави загалом, а також її апарату зокрема. Порушення ж основоположного права людини на свободу та особисту недоторканність, особливо системні, є індикатором перетворення держави на тоталітарну або поліцейську.

З огляду на це права та свободи людини повинні гарантуватися не тільки на найвищому законодавчому рівні, а й знаходити ефективну реалізацію в практичній діяльності державних органів, побудованих на такому ліберальному принципі приватного права, як «людині дозволено все, що прямо не заборонено законом». Держава ж як цілісне та комплексне утворення зобов'язана утримуватися від свавільних дій, забезпечуючи неухильне дотримання такого принципу публічного права, як «органи державної влади зобов'язані діяти лише у спосіб, передбачений законом», а межі дискреційних повноважень органів влади мають бути чітко окреслені межами закону: як матеріального, так і процесуального.